

הם, תחפושים, עברו לרחובות ונחעשרו שם. הכריזו אותו לאכול ארוחה ערבית
באולם לטפה. ירדתי עם אהרון ולוטה - וגהרשתי. פגשו אותו במחיאות כפות,
וחחלמתי לא ללכת שטח עוד פעמי. מאורחים מפעס כלום בני הארץ - יש מהם פירירים
עכטיו - ובולם לפוי לבושים אסידים ואינני מביר אף איש. הרגשטי עזמי מזוד מזוד
לא בגוזה - ויחלמתי להפסיק לאכול אך ורק בחדרי.

16.2.69, יום א'

הביע בא כוח M.B.C. לראיין אותו.

18.2.69, יום ג'

בא רב ריפורט (לויין) מרופאטו עם חבורה נשים וגבירות. דיברתי
על למود עברית לילדיים בכל משפחה ועל פשלוח גוער למוד הארץ.

19.2.69, יום ד'

לפנות ערבי בא אגלי מר בני אורן. הביא לי חיקונים לפרקן בחולדות
חפדייה על משפט אורן. אח"כ שיחה של שתי שנות וחצי על בעיות הפלישה. הוא
כמעט לא חלם על דבריו. ביקש להפסיק בשיחה וחצמתיו לבוא אגלי לשדה-בוקר
לאחר שובי מטבח.